RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 118.053 van 4 april 2003
in de zaak A. 42.593/X-7303.

In zake : de v.z.w. STICHTING OMER WATTEZ,
gevestigd te 9700 OUDENAARDE,
Kattestraat 23

tegen :

de stad OUDENAARDE.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. STICHTING OMER WATTEZ op 13 juni 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

1. het besluit van 7 mei 1990 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde waarbij aan Katrien GONNISSEN de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een woning met garage op een perceel gelegen te Oudenaarde, Vlaamse Ardennendreef, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 370 w en 370 z, en
2. het besluit van 7 mei 1990 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde waarbij aan Emmanuel VAN VAERENBERGH de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een woning met garage op een perceel gelegen te Oudenaarde, Vlaamse Ardennendreef, kadastraal bekend Sectie A, nr. 370 z;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op de beschikking van 11 april 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 13 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 februari 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HEERMAN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat ambtshalve moet worden onderzocht of de verzoekende partij van het rechtens vereiste belang doet blijken;

Overwegende dat verenigingen zonder winstoogmerk krachtens de wet van 26 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, in rechte mogen optreden ter verdediging van het doel of de doeleinden waarvoor zij zijn opgericht; dat inzonderheid de milieuverenigingen, krachtens de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu, over een persoonlijk vorderingsrecht beschikken bij de gewone rechtbanken; dat voor de Raad van State diezelfde milieuverenigingen in rechte kunnen optreden op voorwaarde dat zij de rechtspersoonlijkheid bezitten en mits te voldoen aan de voorwaarden die gelden voor alle andere fysieke en rechtspersonen, te weten doen blijken van een persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd belang alsmede van de vereiste hoedanigheid;

Overwegende dat artikel 4 van de statuten van de verzoekende partij luidt als volgt :

> "Art. 4. De vereniging heeft tot doel : de bescherming, de valorisatie en het gebeurlijk herstel van leefmilieu, landschap, natuur- en cultuurpatrimonium in de Vlaamse Ardennen, het instandhouden, het bevorderen en verbeteren van de natuurlijke omgeving en het leefmilieu.
> De vereniging kan, ook buiten haar werkgebied alle handelingen verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks haar doelstellingen dienen";

Overwegende dat uit de statuten van de verzoekende vereniging blijkt dat haar maatschappelijk doel o.m. bestaat in de bescherming van leefmilieu, landschap, natuur- en cultuurpatrimonium in het algemeen; dat wegens de absoluut algemene draagwijdte van die doelstelling, zo deze in aanmerking wordt genomen als grondslag voor de beoordeling van het belang van de vereniging om bij de Raad van State een annulatieberoep in te dienen, het optreden van de vereniging voor de Raad van State gelijk staat met een actio popularis, indien de handeling die wordt aangevochten geen algemene draagwijdte heeft -even algemeen als die van de doelstelling waarop de vereniging zich beroept- doch een specifieke strekking heeft;

Overwegende dat de bestreden besluiten welbepaalde werken en handelingen betreffen op een welbepaalde plaats; dat het niet gaat om besluiten met een algemene draagwijdte; dat de verzoekende partij niet doet blijken van de vereiste hoedanigheid; dat het beroep niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partij in de laatste memorie vraagt een prejudiciële vraag te stellen met betrekking tot het in rechte treden van milieuverenigingen;

Overwegende dat artikel 26, §§ 1 en 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof, bepaalt dat een rechtscollege waarvoor een vraag over de schending door een wet van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet wordt opgeworpen, het Arbitragehof moet verzoeken om over deze vraag uitspraak te doen; dat de Raad van State daartoe alleen niet is gehouden wanneer de vordering niet ontvankelijk is om procedureredenen die ontleend zijn aan normen die zelf niet het voorwerp zijn van het verzoek tot het stellen van de prejudiciële vraag; dat deze uitzondering te dezen van toepassing is,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het beroep wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier april 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **J. BOVIN.**